

MĚNÍNSKÝ

Číslo 2/2018

ZPRAVODAJ

*Ó, ty svatá Markéto,
dej nám pozor na žito,
na to nové obilí,
co nám Pán Bůh nadělí.*

Vážení spoluobčané,

v čase příprav na naše měninéské Markétské hody k vám přicházíme s druhým číslem Měninéského zpravodaje v letošním roce. Přinášíme vám informace o dění v obci za poslední čtvrt rok od vydání posledního čísla zpravodaje. Pár postřehů na úvod.

Po celé naší vlasti probíhají přípravy akcí k oslavě stého výročí vzniku Československa. I naše obec připravuje u příležitosti této události slavnostní akce. V minulém čísle zpravodaje jsme vyzvali spoluobčany ke spolupráci na těchto přípravách. Naše výzva stále platí, budeme rádi za jakýkoliv námět a pomoc. Této významné události v životě naší vlasti se budeme věnovat v následujícím čísle Měninéského zpravodaje.

Dne 6. července uplynul rok od významné události obce. V tento příjemný letní den jsme odhalovali na budově základní školy pamětní desku pana prof. JUDr. Mojmíra Povolného, dr.h.c., čestného občana obce Měnin, nositele Řádu Tomáše Garrigua Masaryka, doktora honoris causa Masarykovy univerzity, profesora Lawrence Univerzity v Appletonu a předsedy Rady svobodného Československa.

„Uklidíme Česko“ – dne 13. 4. 2018 se naše obec poprvé zapojila do ekologické akce probíhající ve všech regionech naší země. Zhruba na osm desítek občanů z Měnína se zapojilo do úklidu veřejných prostranství obce i jejího širšího okolí. Při tomto úklidu se shromáždily dva kontejnery odpadků, a to se nepodařilo uklidit všechny zaneřádněné kouty naší obce. Je k nevíře, co všechno dokážou občané vyhodit do volné krajiny a především, jakým nepochopitelným způsobem myslí v době, kdy lze odpad zlikvidovat ekologičtějším způsobem. Velký dík všem, kteří pomohli při úklidu naší obce.

A ještě jednou k hodům. Hody jsou dobou, kdy do naší obce přijíždí mnoho návštěvníků z blízkého i širokého okolí, příbuzných a přátel. V tento čas by naše obec měla být krásně uklizena. Záleží na nás všech, jak hezku budeme mít naší obec během hodů. Prosím, zapojte se do předhodového úklidu naší obce.

Na závěr chci vám všem popřát krásné prožití hodových dnů, příjemné letní dovolené a dětem dlouhotrvající letní prázdniny.

Dalibor Gold

První světová válka

Když 28. 6. 1914 výstřely sarajevského atentátu ukončily život rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este a rozpoutaly tak válku, nikdo netušil, že bude trvat tolik let a že naroste do světových rozměrů. V této válce stanuly proti sobě na jedné straně centrální mocnosti, tedy Německo a Rakousko-Uhersko, podporované později i Tureckem a Bulharskem, a na druhé straně vedle Srbska státy Dohody, tj. Rusko, Francie a Velká Británie, k nimž se přidala řada dalších států. Centrální mocnosti spoléhaly také na podporu Itálie, s níž vytvářely před válkou Trojspolek. Itálie se však v roce 1915 připojila k Dohodě. Na straně Dohody se do války zapojily také USA, a to v roce 1917, kdy však v důsledku říjnové revoluce opustilo řady válčících států Rusko.

V Měníně bylo přijato vyhlášení války s nadějí a důvěrou, že válka nebude trvat déle než několik týdnů. Při vypuknutí války zde bylo 14 aktivních vojáků, po všeobecné mobilizaci nastoupilo vojenskou službu 61 mužů. Během války jich bylo povoláno dalších 171. Celkem tedy konalo válečnou službu 246 mužů. Rodina Jana Čermáka poslala na frontu dokonce 8 svých členů.

Za války tak musely vést hospodářství ženy, které na vše zůstaly samy a kterým se často podařilo zachránit hospodářství před úpadkem. Pomáhaly také děti, které sbíraly hadry, papír, ostružiny (listí na čaj), železo a jiné kovy a věci. Pro

---

vojáky pletly punčochy, nátepníčky. Prodávaly různé jehlice, špendlíky, kokardy a odznaky.

Život za války byl velice těžký. Nakupovalo se jen na lístky: chleбенky, cukřenky, mýdlenky, lístky na mouku aj. Každý rok války se prováděl soupis osevních ploch, dobytka apod. a také rekvizice. Kromě rekvizic pak museli obyvatelé půjčovat státu peníze na vedení války (válečné půjčky). Z Měnína bylo za celou válku odevzdáno 8 válečných půjček. Agitovat pro válečné půjčky a vymáhat je bylo úkolem učitele.

Již od počátku války do Měnína přicházela spousta uprchlíků, zejména z Istrie. Byli ubytováni u místních lidí, např. Hanuše, Zehnal, Kamenického, Povolného, Konečného, Palána. Rodina Doblanovičova bydlela v č. 51, Bjažičova zase v čísle 31, 15 a 23. Uprchlíci dostávali jistou podporu, ze které museli platit určitou částku jako nájemné.

Původní očekávání, že se vojáci vrátí „dříve, než dozrají švestky“, se nesplnilo. Válka nakonec trvala více než 4 roky. Teprve 11. listopadu 1918 v Compiègne bylo podepsáno příměří mezi Německem a dohodovými státy a válka, která dostala přívlastek světová a později i řadovou číslovku I., skončila. Z mužů, kteří odešli z Měnína do války, 21 padlo. Pět nezvěstných bylo po válce prohlášeno za mrtvé. Byl to např. František Bedřich, dělník v Měníně, příslušník praporu myslivců č. 14, nezvěstný od 16. června 1916 nebo František Rozprým, příslušník zeměbraneckého pluku, nezvěstný od 4. července 1916. Oba zřejmě zahynuli během jedné z bitev Brusilovovy ofenzivy na východní frontě, která probíhala od 4. června do počátku září. Julius Příhoda, dělník v Měníně, příslušník pěšího pluku č. 24, byl také nezvěstný a snad padl 2. listopadu 1914 u Sanu blízko Jaroslavi. 30 měninských mužů bylo za války raněno a 11 se vrátilo jako mrzáci. Mezi těmi, kteří se vrátili, bylo 11 ruských zajatců, z nichž se stali legionáři. V ruském zajetí byli např. František Doležal, Vincenc Šindelář, Oskar Baran (všichni 99. pěší pluk), Josef Páral (14. zeměbranecký pluk), Josef Konečný (3. zeměbranecký pluk) nebo Leopold Radvan (1. domobranecký pluk) a František Šindelář. Z italské fronty se vrátil legionář Bohumil Pražan. V roce 1920 byla obětí této války zhotovena pamětní deska s jejich jmény a umístěna na jižní straně kostela sv. Markéty. Později, v roce 1984, byla deska doplněna ještě dvěma jmény – Josefa Rubeše a Josefa Kuglera.

V době podepsání příměří již vlastně neexistovalo Rakousko-Uhersko. 28. října 1918 byla vyhlášena samostatná Československá republika. Jak píše kronikář, převrat byl v Měníně přijat s nadšením, domy prý byly vyzdobeny prapory a květinami.

V první světové válce zahynuli nebo byli nezvěstní tito měninští občané:

Mares Antonín	(1878 – 1914)	Ralenovský Václav	(1888 – 1918)
Haňka František	(1889 – 1915)	Michálek František	(1893 – 1915)
Fert Bedřich	(1895 – 1915)	Klein Antonín	(1893 – 1915)
Odehnal František	(1896 – 1916)	Šnel František	(1895 – 1915)
Zmrzlý Jan	(1885 – 1917)	Hyttych Jan	(1886 – 1916)
Otřísal František	(1895 – 1918)	Hrouzek Josef	(1896 – 1916)
Zelinka František	(1893 – 1914)	Dvořák Josef	(1874 – 1917)
Příhoda Julius	(1887 – 1914)	Vodička Josef	(1893 – 1919)
Tichý Štěpán	(1879 – 1915)	Zmrzlý Václav	(1889 – 1917)
Veith Jakub	(1872 – 1915)	Rubeš Josef	(1893 – 1914)
Kopřiva Josef	(1896 – 1916)	Kugler Josef	(1896 – 1916)
Zelinka Jan	(1888 – 1917)		

(Článek je doslovným opisem textu z publikace „MĚNÍN v minulosti a dnes“ od Mgr. Hany Kalábové, vydané v roce 2000.)

Pamětní deska se jmény měninských občanů, padlých a nezvěstných v době první světové války. Je umístěna na zdi kostela sv. Markéty

Pomník ruského legionáře Josefa Vodičky na měninském hřbitově

Vojín I. světové války Vavřinec Sehnal ►

Vítání občánků

Dne 24. 3. 2018 se konalo v kulturním sále budovy obecního úřadu „Vítání občánků“ – dětí narozených v roce 2017. Tento rok byl oproti předšlým ročníkům trochu slabší co do počtu dětí. Celkem se v roce 2017 narodilo 14 dětí. Převahu měli chlapci v počtu 9, z toho dva Davidové, dva Filipové, Ondřej, Tobiáš, Jan, Jakub a Miroslav. Děvčat bylo pouze 5, a to Sára, Nicol, Lucie, Rozálie a Emilia.

Všem dětem přejeme v životě mnoho štěstí, lásky a zdraví. Rodičům přejeme mnoho krásných chvil prožitých spolu s dětmi, trpělivost a dostatek času na jejich ratolesti.

Kateřina Hrdličková

Setkání dříve narozených občanů

Kulturní komise ve spolupráci s obecním úřadem v Měnině uspořádala dne 19. května 2018 Setkání dříve narozených občanů. Poprvé tato akce byla pro všechny seniory důchodového věku. V programu vystoupily děti z mateřské a základní školy Měnin a Měninské mažoretky, kterým tímto děkujeme za krásná vystoupení. Skvělou atmosféru a dobrou náladu všem přinesla hra na harmoniku, zpívalo se, povídalo a vzpomínalo. Pan starosta Gold pogrataloval paní Anně Kopřivové, která ten den slavila své významné jubileum a zároveň se stala nejstarší obyvatelkou Měnína. Bylo to velmi příjemné setkání. Věříme, že se příští rok setkáme znovu a v hojnějším počtu.

Kateřina Hrdličková

Český den proti rakovině 2018

Kytičková akce v Měnině, která proběhla ve středu 16. 5., dopadla skvěle. Celkem se prodalo 502 kyticek a vydělalo 15 560 Kč. Velké díky všem dárcům a hlavně dobrovolníkům, kteří se se mnou na této akci podíleli: Soňa Melová a její maminka Soňa Melová, Klára Češková, Veronika Urbanová, Tadeáš Buchta, Jakub Barák, Ondřej Otáhal, Adéla Novosádová a Veronika Ševčíková.

Petra Kiršová

Hrkání 2018

Uklid'me Česko, uklid'me Měnin 2018

Uklid'me svět, uklid'me Česko je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky (a dokonce na pár místech mimo ni). Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek.

Uklízíme všichni. Společně. V jeden den. Do úklidových akcí se zapojují lidé ze všech koutů České republiky. Uklízejí školáci, politici, úředníci, skauti, děti z dětských domovů, vysokoškoláci, důchodci, programátoři, lékaři, prodavači, ekologové, turisté, pejskaři, pankáči... Prostě všichni, na koho si vzpomenete. Uklízíme společně!

Sobota 8. dubna 2018 byla hlavním dnem této celorepublikové akce. V Měnině jsme ji museli z organizačních důvodů posunout na 14. dubna.

Na radnici se sešlo přibližně 40 dobrovolníků včetně spolku myslivců. Dalších 20 dobrovolníků byli rodiče v mateřské školce Měnin, která se k nám do této akce také připojila, a provedli úklid na zahradě školky.

Dobrovolníci se rozdělili do několika skupin a šli po zadaných místech. Myslivci dostali na starost uklidit prostory kolem silnic od Měnina směrem na Blučinu.

Odpadků a černých skládek se sesbíralo opravdu hodně.

Důkazem jsou naše fotografie.

Po ukončení akce jsme se sešli na radnici, kde bylo připravené občerstvení pro všechny zúčastněné.

Příští úklidová akce je v plánu pro celou ČR na 15. září 2018. Zda budeme úklid v Měnině pořádat ve stejný den či jiný, vás budeme včas informovat.

Petra Kiršová

Ohlasy účastníků:

Lukáš Kopřiva: Věřím, že se akce bude příští rok v Měnině opakovat a že účast bude ještě větší. Navíc, uklidit venku nějakou pohozenou PET lahev nebo plechovku od piva můžete i v jiné dny.

Radek Vaníček: 60 lidí se může zdát málo, ale podle mě to je moc pěkné číslo. Kdyby se zapojilo stejné procento občanů v celé ČR, uklízí republiku přes 324 tisíc lidí... Měnin je ve velmi pěkném nadprůměru a díky, že jste měli připravené chutné občerstvení...

Sociální služby v regionu

Zajímají Vás sociální služby a jejich dostupnost v regionu? Chcete se dozvědět, co se v těchto službách plánuje do roku 2023 a jaký bude jejich rozvoj na Židlochovicku? Pak je tento článek určen přímo vám!

Místní akční skupina Podbrněnsko, spolek, ve spolupráci s městem Židlochovice, uspěla se získáním dotace na projekt Plánování sociálních služeb pro ORP Židlochovice. Jedná se o dvouletý projekt, jehož cílem je rozvíjet sociální služby v regionu a koordinovat tento rozvoj v regionu společně. V rámci projektu vzniknou:

- Komunitní plán sociálních služeb na rok 2020–2023, Akční plán sociálních služeb na rok 2019 a 2020.
- Vzdělávání poskytovatelů, zadavatelů i uživatelů sociálních služeb.
- Dostatečně informovat širokou veřejnost o sociálních službách v regionu – bude vydána Brožura o sociálních službách na Židlochovicku.
- A další výstupy projektu.

V projektu jsou zapojeni místní aktéři, kteří mají spojitost se sociálními službami v regionu (obce, poskytovatelé sociální služeb, lékaři, vzdělávací instituce, nestátní neziskové organizace a další subjekty spojené se sociálními službami). Jejich úkolem v projektu je zhodnotit dosavadní rozvoj služeb, nastavit procesy a podílet se na tvorbě dokumentů, zabezpečit další rozvoj sociálních služeb v regionu a ustanovit stálou platformu pro koordinaci rozvoje i po ukončení projektu.

Jednotliví místní aktéři ze sociálních služeb jsou v projektu sdruženi do orgánů projektu (pracovní skupiny a řídicí skupina), na jejichž schůzkách probíhá samotná práce na projektu. Během měsíců března a dubna proběhla první zasedání orgánů, na kterých byl hodnocen současný stav sociálních služeb v regionu s ohledem na aktuálně platný Komunitní plán sociálních služeb pro SO ORP Židlochovice na roky 2016 až 2019. Na dalších zasedáních v průběhu května a června budou aktéři nastavovat Akční plán sociálních služeb pro SO ORP Židlochovice na rok 2019.

Pokud se chcete dozvědět více informací, podívat se na zápisy ze zasedání orgánů projektu apod., navštivte webové stránky MAS Podbrněnsko. Rovněž se můžete obrátit i na pracovníky MAS Podbrněnsko.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Realizační tým projektu

www.podbrnensko.cz

Učebnice pro Moravu

Představujeme nový projekt Moravské národní obce, iniciativu „**Učebnice pro Moravu**“. Jejím cílem je získat prostředky pro vývoj, výtisk, propagaci a distribuci učebnice o Moravě a tyto činnosti řídit a koordinovat. Učebnice bude určena pro žáky 6.–9. ročníků moravských základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Učebnici plánujeme vytvořit tak, aby byla vhodná zejména pro samostudium. Je tedy možno tuto učebnici označit jako vůbec první učebnici dějin Moravy pro samouky.

Kdo a kdy: Tým autorů z Gymnázia AKADEMIA povede Mgr. Ondřej Hýsek Ph.D., který již má v oblasti tvorby učebních materiálů o Moravě praxi z projektu „Učíme o Moravě“ (<http://www.ucimeomorave.cz/>). Tento tým je ochoten v průběhu roku 2018 vytvořit textový a obrazový obsah učebnice s rozsahem cca 160 stran (80 oboustranných listů) formátu A4. Dále budou následovat práce na vydání a distribuci knihy.

Cíl: Morava má velice bohatou vlastní historii, která není v současných učebnicích znamenána. Morava je nehmotným dědictvím, jež nám předali naši předkové a kontinuita znalosti její historie u mladé generace je nezbytně nutná pro budoucnost této země. Cílem učebnice je tedy vzdělávat mladé lidi o historii své země a pozitivně tak obyvatele Moravy motivovat k hrdému a především pozitivnímu patriotizmu.

Proč: Důvodem vzniku této iniciativy jsou četné podněty našich příznivců jak lépe a účinně šířit povědomí o Moravě, jejích svébytných dějinách a u veřejnosti podnítit sebevědomé moravanství a sounáležitost k této zemi. Jedním z opakujících se důvodů je právě důraz na znalost vlastní historie.

Jak: Při tvorbě učebnic se bude vycházet z osvědčených materiálů projektu „Učíme o Moravě“. Obsah učebnic bude zjednodušen pro danou věkovou kategorii a didakticky uzpůsoben požadovanému účelu. Hlavní ideovou náplní bude podání dějin Moravy z pohledu získávání a ztrácení zemské samosprávy. Důraz bude rovněž kladen na dějiny církevní a kunsthistorii. Obsahová struktura bude odpovídat Rámcovému vzdělávacímu programu (RVP-ZV) v platném znění, pochopitelně nikoliv s ambicí suplovat materiály k obecným a českým dějinám, ale akcentovat moravské zemské dějiny v evropském kontextu.

Finance: Učebnice pro Moravu budou financovány z příspěvků jednotlivců i organizací. Pro tento účel byla založena veřejná sbírka.

Příspěvky je možno zasílat na účet 50405049, kód banky 2010.

Odkaz na transparentní účet Moravské národní obce z.s. určený výhradně pro iniciativu Učebnice pro Moravu:

**<https://www.fio.cz/ib2/transparent?a=50405049&f=01.10.2017&t=31.12.2020/>
Darovací smlouva**

Hlavní koordinátor iniciativy:

Jiří Máca, předseda místního sdružení MNO Podstarohorci

tel: 608 821 349, gsm: maca@zamoravu.eu

Malovaná mapa Brněnska

Obec Měnín se na konci roku 2017 zapojila do spolupráce na projektu tvorby malované mapy regionu Brněnska zlínského nakladatelství CBS. Cílem projektu bylo vytvoření krásného produktu, který má sloužit k propagaci a prezentaci regionu a obcí Brněnska, tedy i naší obce.

Do procesu tvorby mapy se zapojili i zástupci obcí, kteří zpracovateli a výrobci mapy poskytli a dodali potřebné podklady. Fotografie, ze kterých se vytvořily malby do mapové i prezentační části. V mapové části jsou většinou dominanty obcí, stavby malované z „ptačího pohledu“. V prezentační části jsou obrázky malované i s okolím, dle samotné fotografie. Text prezentací vytvořil textař, který jej připravoval podle informací, které poskytly jednotlivé obce. V textu jsou uvedeny základní údaje o jednotlivých obcích. Po shromáždění podkladů následovala samotná malba. Jednotlivé malby se od sebe liší. Malba do mapy má podobu 3D objektu, tzn. je vlastně zachycena ze tří stran: zepředu, z boku a shora. Malba do prezentace je typu krajinka, kde je zachyceno i okolí dominanty. Po dokončení ručních prací malířů byla celá malba detailně naskenována a graficky upravena, poté proběhly kartografické práce, při kterých byla popsána sídla, vodní toky, pohoří, přírodní zajímavosti, turistické a cyklistické trasy a další. Po dodání kartografie byly zvoleny dominanty, které si obce přály namalovat, postupně umísťovány do mapy a celá mapa byla postupně zpracována až do finálové podoby.

Současně s tištěnou verzí vznikla i verze interaktivní mapy. Interaktivní mapa má stejný mapový podklad jako její tištěná verze, je doplněna o jednotlivé interaktivní body, ve kterých se při „rozkliknutí“ ukážou malby a texty z prezentací. Tyto interaktivní body mají všichni zapojení partneři, vybrané atrakce regionu a informační centra.

Interaktivní tzv. html odkaz umožní prohlížení malované mapy ve třech velikostech na internetových stránkách.

<https://www.malovanemapy.cz/malovane-mapy/interaktivni-malovane-mapy/3-mapy-region/263-brnensko>

OBEC MĚNÍN

Původně vinařská obec, která leží 18 km od města Brna jihovýchodním směrem, se nachází na dopravní křižovatce silnic do metropole Slovenska Bratislavy a metropole Rakouska Vídně.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1240. V té době se obec pyšila titulem městečka a byla významným tržním místem a odvolací soudní stolicí pro znojemské město. Z tohoto století také pochází gotická zedná kostela ve Měnketu, stejného příjmená malbu.

V obci a ve dvou místních částech – Jáhovčovicích a Albrechtovicích, dnes žije necelých 1 900 obyvatel. Okolí obce obdělávají dlouhá lány polí, utvářejí se stádky, tam ať dohledáte: Ty dostávají dřevo na kávu, lesíky a dvě chovné bažantnice. Katastr obce o rozloze 2 116 ha s úrodnou půdou samostatně získá obilniny, olejny, kukuřici, cukrovou řepu a zeleninu.

Severovýchodně od obce se vydejte poznat místo významné události, kterou je známé bitví u Slavkova. Díky naučné stopce se vrátíte do minulosti a ocitnete se na chvíli přímo v bojích.

Pokud se vám v Měnketu bude líbit, zůstaňte na promítání filmu v místním kině nebo na některé z akcí v obecním sále. Nezapomeňte se také zastavit na poště a odolat svým přátelům pohlednici. Pohlednice z Měnketa jsou kámošské poště a bude krásným návratem do času minulých v dnešní době mobilních telefonů.

OÚ: Měnín 34, 664 57 Měnín
 Tel.: +420 544 224 521, obecniurad@menin.cz
www.menin.cz

Velký Dvůr
Starý r.

Prácheň
Kopaničky

Recitační soutěž žáků Základní školy Měnin

Dne 27. února proběhlo školní kolo recitační soutěže žáků 2. stupně. Soutěžilo se ve dvou kategoriích – 6. a 7. třída a 8. a 9. třída. Zazněly básně osvědčených autorů (Máchy, Erbena, Seiferta, Žáčka), ale i vlastní tvorba. Jako vítěze vybrala porota tyto soutěžící:

kategorie 6. + 7. třída:

1. místo: Veronika Živělová (6. tř.)
2. místo: Jan Koláček (7. tř.)
3. místo: Petr Voráč (7. tř.)

kategorie 8. + 9. třída:

1. místo: Jitka Gargulová (9. tř.)
2. místo: Veronika Ševčíková (9. tř.)
3. místo: Lea Geršlová (9. tř.) a Anna Severová (8. tř.)

Osmého března se konalo kolo recitační soutěže 1. stupně ZŠ v místním kině. Z předkol, která proběhla ve škole, se zúčastnilo 6 prvňáčků, z kterých vyšli 3 vítězové. Následně mezi sebou bojovali druháci s třetáky a čtvrtáci s pátáky.

Recitační program byl doplněn několika vystoupeními dětí ze ZŠ – hudebním, tanečním a ukázkami tělocvičných prvků.

Konečné pořadí vítězů:

I. kategorie (žáci 1. třídy)

1. místo: Marek Zeman,
2. místo: Tereza Richterová
3. místo: Dominika Suchánková

II. kategorie (žáci 2. a 3. třídy)

1. místo: Šárka Filková
2. místo: Štěpán Žák
3. místo: Kateřina Malinová

III. kategorie (4. a 5. třída)

1. místo: Bára Kiršová
2. místo: Štěpánka Severová
3. místo: Ondřej Křivánek

Připravila Petra Kiršová a Helena Baxantová

Velikonoční dílničky

I letos jsme si konec postní doby zpříjemnili tvořivým odpolednem. Na „škaredou středu“ proběhly v sále za radnicí Velikonoční dílničky, které již pravidelně pořádají paní učitelky z naší základní školy s pomocí šikovných maminek, tatínek, babiček i dědečků. Také žáci druhého stupně se ochotně zapojují jak do tvoření, tak i do příprav celé akce. Na dílničkách si chlapi mohli uplést pomlázku z vrbového proutí. Dále jste si zde mohli ozdobit kraslice hned několika způsoby, jak tradičním malováním voskem, tak i olejovými barvami, barvenými ovesnými vločkami, krepovým papírem atp. Dále si děti mohly nazdobit perníčky, tvořit z barevných papírů či vrbového proutí, nebo si třeba udělat plechový tužkovník. Všem, kteří přiložili ruku k dílu nebo se dílniček zúčastnili, aby si vyrobili něco hezkého, děkujeme.

Dana Grolichová

Žáci Základní školy Měnin v Paříži

Je květnové pondělní odpoledne. Hloučky žáků a dospělých postávají na parkovišti u obecního úřadu a nakládají zavazadla do přistaveného autobusu. Do odjezdu už nezbývá mnoho času. Nastává chvíle loučení a konečně vyrazíme vstříc francouzské metropoli.

Cesta rychle utíká, v autobusu panuje dobrá nálada, pomalu se začíná stmívat. Čeká nás noční přejezd Německa, jenže žáci posilnění nejrůznějšími drinky nehodlají spát. To tedy bude noc. K ránu ale na pár hodin usínají i ti nejčilejší.

Konečně jsme v Paříži. Odstavujeme autobus a metrem vyrazíme za nejznámější pařížskou dominantou – Eiffelovou věží. Pěšky zdoláváme 115 metrů výšky a užíváme si nádherný výhled na město. Člověku se nechce věřit, že nebýt strategického významu věže za první světové války, Eiffelovka by tu dnes už pravděpodobně nestála.

Na Martově poli si užíváme krátkou siestu. Pojdáme zakoupené bagety a po vzoru Francouzů lenošíme na trávniku. Následuje návštěva Invalidovny. Míjíme Velký a Malý palác a dostáváme se na Champs-Élysées, nejznámější pařížský bulvár, na jehož konci nás čeká Vítězný oblouk. Prudký déšť nás ale zahání do podzemních prostor. Čekáme, zda se vyčáší, ale marně. Po schodech se valí voda. Zbytek programu překládáme na následující den a vyrazíme směr autobus a hotel.

Středa ráno. Po vydatné snídani odjíždíme do nedalekého městečka Versailles. Královský zámek ale zůstává pro veřejnost uzavřen. Francouzští zaměstnanci stávkují. Vydáváme se na místní trhy a doufáme, že se situace změní. Nakonec máme štěstí. Přece jen si můžeme prohlédnout zámek i přilehlé královské zahrady. Autobusem se vracíme do Paříže. V hypermoderní čtvrti La Défense obdivujeme moderní architekturu a nakupujeme. Hlavně víno a cukrovinky. Následuje návštěva Montmartru. Stoupáme do kopce až k bazilice Sacré-Coeur (Nejsvětějšího srdce Ježíšova). Večerní projížďkou rozsvícenými pařížskými bulváry končí náročný den.

Čtvrteční dopoledne je věnováno pěší procházce historickou částí města. Zejména katedrála Notre-Dame nás ohromí svojí majestátností. Poté se přesouváme do muzea Louvre. Cestou nakupujeme vyhlášené francouzské sýry. V muzeu se pod vedením průvodkyně vydáváme za slavnou Monou Lisou. Jako vždy je v obležení turistů, vzdálena od nich několik metrů, chráněna bezpečnostním sklem. Prodrat se davem, rychlé selfičko a hurá za dalšími poklady, které muzeum návštěvníkům nabízí.

Dvě hodiny utečou jako voda. Z šatny si vyzvedáváme odložené batůžky, z nichž se line zvláštní odér. Zakoupené sýry o sobě dávají vědět. V autobusu půjdou rozhodně do kufru. Metrem se přesouváme k přístavišti. Pařížské kapsářky se marně pokoušejí okrást naši paní učitelku, která statečně získává zci-zenou peněženku zpět.

Plavba po Seině je posledním bodem programu. Odpočíváme a pozorujeme oba břehy, na kterých je poměrně živo. Většina Pařížanů tu jen tak posedává a povídá si, někde se tančí, někteří mávají projíždějícím parníkům. Prostě milí a přátelší lidé. Alespoň tak jsme za těch pár dní zdejší obyvatele poznali. Projížďka končí a my nasedáme do autobusu, abychom se vydali na cestu domů. Měj se krásně, Paříži, a snad zase někdy na shledanou.

Mgr. Grigorij Svoboda

Návštěva žáků naší školy v Paříži – několik hodnocení žáků:

Paříž. Nejhezčí město, které jsem kdy viděla. Všude je co vidět a obdivovat. Ani chvíli jsem se nenudila. Cesta autobusem byla sice únavná, ale stálo to za to. Nezapomenutelná je pro mě osvětlená Eiffelovka v noci. Samozřejmě bylo zajímavé i muzeum Louvre, katedrála Notre-Dame, bazilika Sacré-Coeur, zámek Versailles a jeho zahrady... No vlastně všechno. Všichni jsme si to tam užili a hodně jsme se nasmáli. Myslím, že jsem tam nebyla naposled, a už se těším, až s někým pojedu znovu. (Klára Češková, 8. třída)

Na konci května jsme absolvovali výlet do Paříže, který navrhl pan učitel Svoboda. Naše očekávání bylo veliké a myslím, že každému z nás se nějak splnilo. Navštívili jsme mnoho turistických památek a věřte nevěřte, ve skutečnosti jsou tato místa mnohem krásnější než na fotkách. Sice jsme byli unavení z dlouhé šestnáctihodinové cesty autobusem, avšak to, co jsme viděli, jen tak z hlavy nedostaneme. Tento výlet opravdu stál za to. (Tereza Absolonová, 8. třída)

Navštívili jsme spoustu krásných památek, nakoupili spoustu suvenýrů a ochutnali také spoustu dobrot. Taky jsme se dozvěděli spoustu nových věcí, a to nejen o památkách. Avšak nemyslete si, že to byl další nudný školní výlet. Tento výlet byl zcela jiný, plný srandy a samozřejmě i dobrého chování. Pro mě osobně zůstane nezapomenutelným pohled na naši skupinu mající na hlavách žluté kšiltovky, které vykouzlily úsměv na tváři nejednoho Francouze. Troufám si říct, že i přes prudký déšť, který nás v Paříži zastihl, to byl nezapomenutelný výlet.

(Veronika Ševčíková, 9. třída)

McDonald's Cup Měnin

Fotbalový turnaj McDonalds Cup je určen pro žáky základní školy. Letošní se uskutečnil v Měnině 23. a 24. 4. 2018.

Výsledky našich
žáků:

Mladší přípravek
naší školy porazila
Bílovice
nad Svitavou 3:1.
Tato výhra zajistila
naším žákům
3. místo v turnaji.

Starší přípravek
po prohře v zápase
o první místo 2:3
s Bílovicemi
nad Svitavou
skončila na 2. místě.

Pálení čarodějnic

Pálení čarodějnic či filipojakubská noc je lidový zvyk spojený s pálením ohňů a vírou v čarodějnice.

Podoba pálení čarodějnic na počátku 21. století si zachovává řadu rysů pocházejících z minulosti, zároveň však došlo k řadě změn. Odlišná je především funkce, původní sociální, ochranný a náboženský význam byl nahrazen funkcí zábavnou a společenskou. Pálení čarodějnic probíhá jak v rámci rodiny, sousedů či přátel, tak jako organizovaná akce. Především městské a organizované akce někdy mívají charakter jakéhosi „čarodějnického karnevalu“.

I v Měnině se tato akce stala tradicí a každoročně ji pořádá mateřská škola ve spolupráci s fotbalovým klubem.

Tentokrát se všechny čarodějnice a čarodějové sešli na zahradě základní školy a následně se šlo hromadně na hřiště. Tam již byl připraven program s divadlem Kejkle. Taneční a vědomostní soutěže zabavily děti i dospělé.

Následně se podpálelo ohniště, kde byla symbolicky umístěná čarodějnice a po jejím shoření ji vystřídalo opékání špekáčků.

Petra Kiršová

Pasování předškoláků v mateřské škole

Krásné odpoledne pro děti, které letos končí v mateřské školce a od září nastupují do školy, připravily paní učitelky na 6. června 2018.

S dětmi nacvičily vystoupení na retro písně Michala Davida a Zdeňka Svěráka.

Následně za pomoci programu divadla Kejkle děti „pasovaly do stavu školáků“. Všechny dostaly památeční trička a knihy s věnováním od svých učitelek.

Poté pokračoval velmi zábavný pořad divadla, kde se soutěžilo, tančilo a nechybělo nenásilné a velmi zábavné zapojení rodičů, prarodičů či sourozenců, což dětem udělalo tu největší radost.

O občerstvení se postaraly všechny maminky zúčastněných dětí a kuchařky školky.

Po pasování nic nekončilo. Děti měly možnost zůstat ve školce nocovat. A převážná většina byla statečná a s paní učitelkou Martinou Jochmanovou a Petrou Dosoudilovou ve školce zůstaly.

A památkou nezůstanou jen vzpomínky, ale i spousta fotografií, na kterých můžete vidět, jak si to všichni parádně užili.

Petra Kiršová

Ze života farnosti

Dívčí olympiáda v Telnici

V sobotu 10. března se v telnickém farním kostele sv. Jana Křtitele sešlo na 130 děvčat mladšího a staršího školního věku při zahájení Dívčí olympiády 2018.

Po úvodních informacích týkajících se organizace celého dne se jednotlivá družstva z farností modřického děkanátu během štafetového běhu přemístila k sokolovně a po cestě si předávala olympijskou pochodeň. Během dopoledne se všechny dívčí týmy utkaly v sokolovně i nafukovací hale v turnaji ve fotbale. Překvapením pro všechny pak bylo vystoupení telnických hochů-roztleskávačů, kteří přišli podpořit děvčata v jejich úsilí a zpříjemnit jim tak jejich den. Se svým vystoupením měli chlapci velký úspěch a sklidili ohromný aplaus. Postupně se jim podařilo vyhecovat děvčata ke spolupráci a zapojili je do jednoho velkého dlouhého hada, který se v rytmu disco hudby pohyboval v útrobách nafukovací haly. Po vydatném obědě, který ochotně přichystaly maminky a babičky dětí, pokračoval program v kostele a na prostranství kolem něj, aby se následně všichni přesunuli do prostor orlovný, kde na ně pak na jednotlivých stanovištích čekal pestrý program v podobě různých soutěží, tvořivých dílen, vědomostní a pěvecké soutěže atd. Závěr tohoto společně prožitého dne se nesl ve znamení módní přehlídky, kterou jednotlivé týmy připravily, a po vyhlášení výsledků, rozdání medailí, pohárů a odměn se všem dostalo požehnání pana děkana, pátera Nekudy. Poté již následovalo rozloučení a cesta zpět k domovům. Akce se uskutečnila pod záštitou modřického děkanství, velký dík patří všem organizátorům v čele s Františkem a Hankou Kroutilovými. Osm děvčat z Měnína, která se olympijského dne v Telnici též zúčastnila, si odvezlo diplom za účast a umístění v mladší i starší kategorii. Celý čas s nimi trávila paní katechetka Růžena Aujezdská a jsem si jista, že si březnovou sobotu všichni náležitě užili. Budeme se těšit na další ročník!

*Příspěvky měnínské farnosti připravuje
Jaroslava Novotňáková*

Setkání členů živého růžence

O páté neděli postní, tedy 18. března 2018, se uskutečnilo setkání členů/členek živého růžence (mariánská modlitba, do níž je zapojeno více než 40 lidí z našeho farního společenství). Nejprve jsme se sešli ve 14 hodin v kostele sv. Markéty k pobožnosti křížové cesty, při níž ve čtrnácti zastaveních rozjímáme o posledních hodinách utrpení Ježíše Krista před jeho ukřížováním. Poté jsme se přesunuli ke společnému setkání na faře, kde bylo připraveno drobné občerstvení. Strávený čas jsme využili k vzájemnému sdílení a povídání. Jsme rádi, že se toto setkání podařilo letos zorganizovat, a děkujeme všem, kteří jej svou účastí podpořili.

Vigilie Vzkříšení

V předvečer slavnosti Zmrtvýchvstání Páně se koná tzv. vigilie (z latinského vigilia, což znamená bdění). Je to tedy mše svatá slavená v noci. Její průběh má celkem čtyři části – první začíná venku před kostelem, kdy se svěží oheň a od něj se pak zapaluje velikonoční svíce (paškál). Poté jdeme průvodem do kostela, kdy v jeho přítomí zazní chvalozpěv na tuto svíci (exultet). Následuje druhá část – bohoslužba slova, která sestává ze starozákonních čtení a epištoly o tom, co Bůh od počátku konal pro svůj lid, a přitom s důvěrou nasloucháme Jeho slovu i příslibům. Ve třetí části pamatujeme na ty, kteří se křtem narodili k životu věčnému. Konečně ve čtvrté části jsme účastni společné hostiny, kterou Pán svou smrtí a zmrtvýchvstáním připravil svému lidu, dokud sám nepřijde.

Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo)

Na čtvrtek 31. května 2018 připadla slavnost Těla a Krve Páně, lidově zvaná Boží Tělo. O tomto svátku se zdůrazňuje přítomnost Ježíše Krista jako Boha i člověka v eucharistii.

Po skončení bohoslužby jsme se průvodem, při němž byla nesena Svátost oltářní, vydali kolem kostela. Na třech místech byly připraveny oltáře, u nichž proběhla krátká pobožnost se zpěvy a čtením z Písma svatého. Poté jsme se vrátili zpět do kostela, kde jsme obdrželi závěrečné požehnání a mohli se rozejít domů. Celý obřad byl pak o to slavnostnější, že jej podtrhlo okuřování vonným kadidlem, také přítomnost dětí, které před monstrancí s eucharistií sypaly z košíků na zem lístky květů růží a pivonek, a rovněž místní společenství věřících, kteří se této slavnosti zúčastnili v hojném počtu, třebaže to byl jinak obyčejný všední den.

Výlet dětí na Petrov

V pondělí 4. června 2018 jsme se alespoň s několika dětmi (ne všem žákům vybraný termín vyhovoval), které navštěvují výuku náboženství, vypravili do Brna společně s katechetkami Růženkou a Jarkou, také paní Bartákovou a otcem Hynkem. Po cestě k diecéznímu muzeu na Petrově, kde jsme měli předem domluvený program s názvem Tajemství Petrova, jsme však měli nucenou zastávku. Velkým zážitkem pro kluky i holky totiž bylo na Kapucínském náměstí stojící oranžové Lamborghini, u něhož se všichni chtěli fotografovat. Teprve poté jsme

mohli pokračovat v cestě nahoru na Petrov. Krátce před 14. hodinou se nás zde ochotně ujala pracovnice muzea a bezmála 45 minut nám povídala o tom, jak Petrov ke svému pojmenování přišel a další zajímavosti, které se váží ke katedrále, městu Brnu, apoštolům Petru a Pavlovi atd. Společný čas jsme trávili jednak kolem dómu, a pak také uvnitř katedrály. Paní průvodkyně se snažila do programu vtáhnout i děti, když jim kladla zvědavé otázky a čekala od školáků zpětnou vazbu. V mnohém ji mládežníci neklamali. Po tomto výkladu jsme se s naší průvodkyní rozloučili, odměnili její snahu potleskem a poté následoval zhruba půlhodinový rozchod. Mnozí jej využili k nákupu drobných suvenýrů v prodejně Donum a jiní zase k oddechu v trávě ve stínu katedrály. V 15.15 hodin jsme se pak všichni přesunuli do boční kaple tohoto brněnského chrámu, kde pro nás o. Hynek sloužil mši svatou, kterou jsme s dětmi doprovodili zpěvem rytmických písní. Následně jsme se vydali přes Zelný trh na Masarykovu ulici, kde jsme se osvěžili chutnou zmrzlinou. Jelikož se však ukázalo, že zmrzlý ovocný kopeček nezažene hlad, který už mnohé z dětí pocitovaly, naše další zastávka patřila restauraci s rychlým občerstvením. Zde se každý dosyta najedl a občerstvil tím, co mu bylo líbo, a s taktó zaplněnými bříšký jsme pokračovali směrem k vlakovému nádraží. Pak už následovala jen cesta zpět do Otmarova a Měnína. Všichni se ve zdraví vrátili ke svým rodinám a my dospělí jsme rádi, že jsme mohli výuku předmětu náboženství zakončit tímto způsobem a příjemně stráveným odpolednem.

Jaro v Měnínském Havrátku

S příchodem jara se Havránek rozletěl ven do různých koutů Měnina i jeho okolí a vzal s sebou i děti a jejich maminky. Při sepisování všech jarních aktivit jsem si uvědomila, jak pestrý jsme měli program!

V březnu přišel do hasičky za dětmi pes Vincek s paničkou Kateřinou Vaníčkovou a společně nám předvedli, co všechno má umět správně vycvičený pes. Děti se také učily opatrnosti v přístupu k neznámým psům. Díky spolupráci s maminkou Janou Chudáčkovou si děti vytvořily psa z keramické hlíny a otiskávaly si svoje nohy. Tlapku jsme otiskli i Vinckovi a porovnávali jsme rozdíl. Velkým projektem bylo v Havrátku volání jara a vyhánění paní Zimy. Tu jsme nejprve vytvořili z proutí a pak vynesli k potoku, kde jsme jí recitovali: „*Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič! Zatahám tě za pačesy, za ty hory, za ty lesy, až se vrátím nazpátek, svleču zimní kabátek.*“ Děti pak házely vrbové věnečky do potoka a přály si nějaké tajné jarní přání, které jim snad voda přinese. Slavily se také Velikonoce, k tomu patří zdobení vajíček, sázení osení i pletení pomlázky. To všechno jsem pro děti připravila. Naučili jsme se hru Na slepičku, kde se říká: „*Když jsem šel po našem dvorečku, potkal jsem hnědou slepičku a ta mě dobla do malíčku.*“ Stejně jako při hře Na peška pak děti utíkají dokola a musí spěchat do domečku.

Duben otevřelo téma Kozy. Dopoledne jsem dětem hrála pohádku O třech kůzlátkách a společně jsme si vyrobili loutky k této pohádce z papírových roliček. Ještě ten den odpoledne jsme pak společně navštívili Kozí farmu paní Růskové v Opatovicích, kde děti mohly vejít přímo mezi stádo koz, ochutnaly kozí mlíčko a sýr. Maminky si tyto dobroty na farmě mohly zakoupit. S příchodem jara jsem měla velkou chuť vzít maminky a děti ven pod kvetoucí stromy. Vyhledla jsem si krásné místo v sadu a připravila jsem tam pro malé Havrátky program. Uvítala je provázková stezka mezi stromy s poznáváním zvířat. Navlékali jsme korálky z bezových větviček, zpívalo se a hrálo, a nakonec jsme hledali a zdobili šneččí ulity. Venku jsme zůstali i při dalším setkání a navštívili jsme zahrádku pana Oborného, který byl tak moc hodný a představil nám svůj chov králíků. Dětem ukazoval králíčky od těch nejmenších až po chovného samce, který nás všechny překvapil svojí velikostí. Společně jsme si pak vyrobili loutku králíka z papíru a užívali si sezónu pampelišek. Pletly se věnečky, náramky i hodinky. Dokonce jsme v puse vykouzlili i pampeliškový klíček. S příchodem prvního máje

přiletěla do hasičky i hodná čarodějnice. Ukázala dětem, co správná čarodějnice potřebuje k čarování, a společně připravily lektvar z kamínků, větviček, květu šeríku, mouky a rýže. Toto všechno děti míchaly, trhaly, sypaly, lámaly, aby si tak procvičily jemnou motoriku prstů.

V květnu měly maminky svátek. Připravila jsem dětem tvoření obrázku jako dárek pro maminku. Společně jsme si zahráli hru Na šáteček. Zpívalo se: „*Mám šáteček mám, komu já ho dám.*“ Děti si s šátečkem hledaly svoji maminku, protože ten patří: „*Žádnému jinému, jen svému milému.*“ Hra končila vzájemným pohazením. Po domluvě s paní Petrou Kiršovou jsme mohli navštívit místní fotbalové hřiště. Využili jsme možnost půjčit si míče, kužele na slalom, překážky na přelézání i podlézání. Fotbalové dopoledne se náramně vydařilo. Jarní program zakončila oslava Dne dětí, která by se dala shrnout třemi slovy: skřítci, pes a dort. Vypravili jsme se do hasičky na dort. Sešli jsme se na ulici Potoční, kde bydlí místní skřítci, trpaslíci a jiní tvorové. Děti si s Havránkem vytvořily skřítky vlastní a společně jim pak hledaly domov. Cestu nám zpestřila maminka Lucie Králová, která přivedla fenku Ketty a ta nám ukázala, jak umí aportovat z vody, vyhledávat schované a plnit nejrůznější povely. V hasičce na děti čekal výborný dort od paní Jany Bednárikové, které patří velký dík, protože ho dětem z Havránku věnovala. Pro maminky byly připravené medové dortíky s ovocem, které se rozplývaly na jazyku.

Na jaře proběhl pod mým vedením také kurz pletení košíků z pedigu. Jsem ráda, že je o takovou tradiční techniku zájem. Kdyby měl někdo nápad na další téma kurzu, budu ráda za inspiraci.

Závěrem děkuji všem lidem, kteří přispěli k tak pestrému jarnímu programu, a za podporu také obci Měnín.

Havránek v létě svůj program nekončí, zaletí se nejspíš schovat do stínu hasičky, kde na děti čekají nové herní prvky, jako je velká vkládačka tvarů, připevněná na stěnu společně s kapsářem, polohovatelný vak, skluzavka a různé hračky. Víťame každého, kdo se přijde v úterý v 9.30 za Havránkem podívat.

Za klub Měninský Havránek
Mgr. Eva Kováčová

telefon: 737 649 706

e-mail: meninskyhavranek@gmail.com

facebook: skupina Měninský Havránek

Spolek zdravotně postižených

Kde jsme byli, co jsme viděli a co jsme společně dělali? Bylo toho dost? Posuďte sami!

Navštívili jsme divadlo v Boleradicích. Byli jsme na vycházce v lese, kde jsme si opékali špekáčky. Další akcí byla brigáda na bývalé skládce u lesa, na kterou nás přišlo devatenáct. Trhali jsme trávu kolem stromků a keřů.

V Technickém muzeu v Brně je tolik exponátů, že bychom tam mohli strávit několik dnů, aby jsme si mohli vše dobře prohlédnout. Byli jsme tam již dvakrát, a asi se tam budeme vracet. Na výlet do Prahy vlakem společnosti Regiojet nás jelo 23. A zrovna v ten den v Praze přšlo a lilo a přšlo a přšlo. I když bylo špatné počasí, prošli jsme s průvodci část Prahy a vraceli se vlakem unavení, ale snad i spokojení. V kině jsme byli na besedě s ředitelem Českého rozhlasu Brno panem Jaromírem Ostrým a vedoucím programu panem Jiřím Kokmotosem. Děkujeme panu M. Chudáčkovi, který na naše přání tuto besedu zařídil. Odpočatí a spokojení se vrátili naši členové z ozdravných pobytů. V Bystrém nabrali nové síly čtyři a v Sezimově Ústí devět členů našeho spolku.

Děkujeme zástupcům Obecního úřadu Měnín a všem, kteří připravili seniorům pěkné odpoledne. Vystoupení dětí z mateřské a základní školy, vystoupení mažoretek a bohaté občerstvení navodilo příjemnou atmosféru tohoto setkání.

Připravujeme:

- 8. 7. – divadelní představení v Hlíně – „Lotrando a Zubejda“
- 25. 8. – zájezd do Kobylí – muzeum, slavnost „Zarážení hory“
(zájezd se uskuteční, pokud zaplníme autobus!)

Aktuální zprávy budou zveřejněny
ve skříňce u Karlovy pekárny.

Hana Heinrichová

Rybářské závody obrazem

Závody dospělých rybářů, 27. dubna 2018 ▲

Soutěž rybářského mláďí, 7. června 2018 ▲ ▶

Měnínské mažoretky na soustředění

Druhý květnový víkend se naše šikovné mažoretky pod vedením Michaely Drlíkové a v doprovodu dalších tří maminek zúčastnily soustředění v Hrubé Vrbce. Byl nachystán bohatý program a spousta odměn. V pátek po příjezdu jsme se občerstvili a následovala návrhářská soutěž o nejlepší kostým mažoretky. Všechna děvčata prokázala obrovský talent a cit pro detail. Vybrat vítěze bylo tedy velmi těžké. Následovalo pásmo her, při poznávání věcí, osob a povolání pomocí nákresu na tabuli jsme si užili spoustu legrace. Samozřejmě proběhl i první trénink a stihli jsme i prohlídku místní mini farmy. Zde nám ukázali chov koní, krav, ovcí a domluvili jsme si sobotní projížďku na koních.

Sobota nám začala rozcvičkou a poté se holky těšily na návštěvu profesionální mažoretky. Nadšení bylo veliké a společný trénink byl velmi obohacující o nové cvičební prvky a cenné rady. Den nám pokračoval pěším výletem na chatu Kozárku, kde nám tatínek Míši Drlíkové připravil opékání špekáčků a výborné maso na grilu. Proběhl další trénink, tentokrát v opravdu krásné přírodě, na úžasném, tichém místě, kde jsme si to moc užili. Samozřejmě nechyběl zpěv trampských písní u ohně za doprovodu kytary. Dalším velkým zážitkem toho dne byla již zmíněná projížďka na koních. Dostalo se na každého a holky byly nadšené. Po večeri následovala diskotéka. Díky tetě Janě byly všechny tanečnice krásně načesané a diskotéka probíhala v kostýmech od princezny až po orientální tanečnice. I když nás tanec docela zmohl, po setmění jsme ještě absolvovali stezku odvahy. Po dvojičích se děvčata vydala plnit úkoly, které byly rozmístěné kolem lucerniček v zahradě. Musím říct, že máme velmi odvážné mažoretky, nezalekly se ani strašidla na konci stezky. Den byl krásný a plný bezva zážitků.

Neděle nám začala jak jinak než tréninkem a po snídani jsme vyrazili na exkurzi do Hornácké farmy. Holky byly neskutečně nadšené. Na farmě jsme mohli

vidět koně, krávy, prasata, miniprasata, ovce, kozy, husy a jednoho osla. Třešničkou na dortu této návštěvy bylo, že si holky mohly hřebelcovat poníky. Závěrem našeho velmi vydařeného soustředění bylo vystoupení v místním kulturním domě ku příležitosti Dne matek. Holky byly šikovné a vystoupení se moc líbilo. Odměnou nám všem zúčastněným byly rozzářené oči všech našich mažoretek po celou dobu soustředění a poptávka po soustředění dalším.

Ráda bych také poděkovala Míši Drlíkové za její neskutečné nasazení a obětavost při vedení místního kroužku mažoretek. V rámci svého volného času vymýšlí choreografie, připravuje tréninky, plánuje vystoupení a za to jí patří náš veliký dík. Právě díky této její pili můžeme sledovat pokroky našich Měněnských mažoretek a být pyšní na výsledky, které prezentují při vystoupeních. Míšo, děkujeme za úžasné vedení, moc si toho ceníme. V neposlední řadě také patří dík rodičům Míši a Martina Drlíkových, kteří pomáhali při organizaci soustředění. Jejich pohostinnost, nadšení pro děti a nevšední nápady přispěly k celkově bezchybnému pobytu v jejich rodné vesničce. První soustředění se tedy vydařilo nad očekávání a doufáme, že se podaří zorganizovat soustředění další a bude stejně úžasné, jako bylo to první.

Ilona Vondráčková

SK Měnin

Memoriál Radima Hrouzka

Opět po roce – 9. 6. 2018 – jsme na hřišti uspořádali turnaj přípravek jako vzpomínku na našeho kamaráda, fotbalistu a trenéra Radima Hrouzka.

Pozvána byla družstva Blučiny, Těšán, Slatiny, Blažovic, Šlapanic, Újezdu u Brna a doplnila je dvě družstva mladší a mini přípravy Měnina.

Poledne zpestřily měnínské mažoretky nejen svým vystoupením, ale i fanděním jednotlivým týmům (samozřejmě měníňákům nejvíce).

Celý turnaj vyhrálo družstvo Těšán, kde byl i nejlepší střelec Filip Doležel. Měnin A skončil na krásném 2. místě, a to jen rozdílem branek oproti Těšanům. Bronzoví skončili kluci ze Slatiny.

A naši nejmenší? Hráli na fotbalovém poli jako tým úplně poprvé, rvali se jak lvi a nakonec skončili na čestném 8. místě.

Odpoledne jsme zakončili rozlučkou s proběhnutou sezónou. A už se budeme opět těšit na září, kdy začnou tréninky a fotbalové víkendy. Nadšení dětí a podpora rodičů nás utvrzuje v tom, že to stojí za to.

Úspěch není náhoda. Je to tvrdá práce, vytrvalost, oběť a ze všeho nejvíc láska. Láska k tomu, co děláte nebo se učíte dělat.

Pelé

-
- ▼ *Muži A týmu SK Měnin se stali vítězi Okresního poháru, kdy porazili v posledním zápase Šlapanice po remíze 0:0 na penaltový rozstřel 5:3.*

Trenéři Pavel Mrkvica, Pavel Wagner

Roman Škubica, Lukáš Kučera, Zdeněk Vykouřil, Radim Lacko, Patrik Farmačka, Martin Gold, Dalibor Fiala

Alain Banongo, Tomáš Hrdý, Jan Aujeský, Tomáš Vykouřil, Richard Srnec, Adam Sliva, František Horák

Gólman David Mrkvica

- ◀ *Žáci se stali vítězi skupiny A okresního přeboru.*

Trenér Jan Aujeský, Šimon Brabec, Pavel Voráč, Šimon Odrážka, Lukáš Strava, Adam Popela, Aleš Kolaja, trenér Zdeněk Jochman

Matěj Jochman, Pavel Žáček, Marek Šalovský, Tomáš Florián

Gólmani Michal Otáhal a Petr Voráč

Trenéři David Kirš a David Fiala
Štěpán Žák, Michal Sedlář, Tobiáš Troneček, Daniel Hort, Ondřej Tichý,
Marek Šob, Kryštof Brabec
Nikol Šobová, Filip Kotlár, Karolína Střílková, Tomáš Grolich, Marek Zeman,
Daniel Kirš, Matyáš Hrdý, Filip Fiala, Matěj Vognárek
David Kirš, Radim Kirš a Tomáš Střílek

Mezinárodní fotbalový turnaj v Rakousku

Fotbalisti z přípravy sportovního klubu Měnin, ročníky narození 2007, 2008 a 2009, se poprvé zúčastnili turnaje mimo ČR, a to ve městě Wolfsberg v sousedním Rakousku.

Cestu autobusem absolvovali s týmem z nedalekých Blažovic, kteří na tento turnaj jeli již poněkolikáté.

Kluky čekaly týmy Itálie, Slovinska, Rakouska, Slovenska a Maďarska.

Z této velmi těžké sestavy nakonec vybojovali jednu remízu a jednu výhru po penaltovém rozstřelu.

Z 18 družstev jejich tabulky nakonec skončili na 15. místě.

Úspěchy i neúspěchy na této cestě předčí zážitek. Kluci reprezentovali nejen Česko, ale i naši obec Měnin, a za to jim patří určitě velký dík!

Výsledky:

US S. Lazzaro 1 (IT) – **SK Měnin (CZ) 2:0**

NK Lesce (SVN) – **SK Měnin (CZ) 4:1**

USV St. Ulrich (A) – **SK Měnin (CZ) 1:1**

MFK Topolcany (SK) – **SK Měnin (CZ) 3:0**

Soroksar Sport Club Kft. (HU) – **SK Měnin (CZ) 0:0, penaltový rozstřel 2:3**

Příspěvky Fotbalového klubu Měnin obsahově připravila Petra Kiršová.

SK Měnin a měninští stárci s podporou obce zvou na tradiční

Markétské hody v Měnině

PROGRAM:

Sobota 14. července 2018

od 14.00 Krojované zvaní na Markétské hody 2018

od 20.00 Hodová zábava

k tanci a poslechu zahraje skupina STONE

Neděle 15. července 2018

od 14.00 Krojovaný průvod stárků za doprovodu DH HOVORANÉ
zakončený Moravskou besedou

od 17.00 Dětské vystoupení

od 22.00 Krojovaná diskotéka, hraje DJ ŠMANY

Pondělí 16. července 2018

od 17.00 Krojovaný průvod ženáčů za doprovodu DH HOVORANÉ

od 20.00 Hodová zábava

k tanci a poslechu zahraje skupina HIT-MAKERS

Sobota 4. srpna 2018

od 20.00 Kácení máje

k tanci a poslechu zahraje skupina ŠARŽE 54

Tradiční půlnoční překvapení stárků...

Pozdrav do Měnína od Přemka Hytycha

Přesně před rokem jsme vám ve zpravodaji představili Měníníáka Přemka Hytycha, který je významný florista a příležitostný návrhář.

Petra Kiršová ho opět po roce oslovila, aby nám prozradil, co za ten rok zažil, kde všude byl se svojí neskutečně nádhernou prací.

Jsem již více než tři měsíce mimo ČR a rád bych se podělil o zážitky a zkušenosti z cest. Všeobecně se jedná o pracovní cesty, ale zajímavé věci a lidi lze poznat i na těchto cestách.

Vše začalo začátkem března tohoto roku. Po více než ročních přípravách na velkou událost, která se konala na Novém Zélandu a v Austrálii, jsem na letišti v Hongkongu zjistil, že se na Nový Zéland ani do Austrálie nedostanu, protože mi neudělili pracovní vízum. Takže jsem strávil na letišti v Hongkongu dva dny a noc, abych se dozvěděl od novozélandského imigračního úřadu, že zamítli moji žádost o vstup na tamní půdu. Začalo to velmi pěkně!

Po náročném a téměř nekonečném vyjednávání jsem se vrátil zpět do Vietnamu, kde mě čekala další akce spojená s floristikou. Hned poté pokračovala má cesta do Thajska, jen na pár dní, kde jsem mimo práci navštívil masovou akci spojenou se svátkem, při kterém Thajci oslavují vodu a každého jí na ulici polévají. Následovala Indie, kde jsem ve městě Kalkata (stát Západní Bengálsko) vyučoval téměř měsíc pro tamní floristickou organizaci. Přál bych vám vidět Indii. Přál bych vám ji vidět pro neskutečnou chudobu na ulicích, kde lidi spí mezi psy na holé zemi, kde kartáček na zuby a malý ručník znamená štěstí a něco vlastnit! Mluvím o tom všude, píšu to i vám do Měnína, my jsme šťastní lidé – věřte!

Asi nejvíc na mě zapůsobil květinový trh, který se nachází v blízkosti řeky Gangy. Nevěděl jsem, co dřív... jestli si tričkem zakrývat nos, nebo zvracet. Vše se topilo v bahně a v nepředstavitelném smradu hniloby. Mezi tím vším lidé spali, jedli a prodávali typické květy pro náboženské ceremonie. Neskutečný obraz toho všeho. Síla!

Po této zkušenosti má cesta pokračovala zpět do Vietnamu, kde jsem se zúčastnil další floristické akce. Pár dní nato jsem se svou prací pokračoval v Jižní Koreji (Soul), kde se konala velká přehlídka spojená s módou a květinami. Kromě toho se tam konala akce, při které jsem s dalšími kolegy z různých částí světa převáděl floristické kreace pro široké publikum. Momentálně jsem ve Vietnamu, kde se připravuji na velkou soutěž, která se bude konat v červenci v Singapuru.

Do konce roku mě ještě čeká pár akcí na různých místech v Číně a Mexiku. Cesty jsou namáhavé, práce je vždy vysilující, ale stojí to za to, protože to, co dělám, dělám opravdu rád, a to odmalička!

Zdravím do Měnína!

Přemek

Módní a květinová přehlídka – Jižní Korea / Soul

Květinová přednáška – Vietnam / Ho Či Minovo město

Květinová demonstrace pro publikum – Jižní Korea / Soul

Dekorace hotelu – Thajsko / Bangkok

Ukázka práce z pracovního semináře pro floristickou organizaci – Indie / Kalkata

Sloupek Moniky Dostálové

O lásce slovy tentokrát převážně cizími

Před pár dny mi druhačka Johanka povídá:

„Babi, dostali jsme za domácí úkol vybrat si jednu babičku a něco o ní napsat. Já jsem si vybrala tebe.“

„Aha. A co o mně budeš psát?“

„Mám napsat, jak se jmenuješ, v kterém roce ses narodila a odpovědět na otázku, proč tě mám ráda.“

„A už víš, co napíšeš?“

„No, jméno, to je jasný, rok narození mi řekneš ty nebo máma, ale pořád nevím, co mám napsat, proč tě mám ráda. Třeba protože jsi moje babička? Ale tak to paní učitelka asi nemyslela...“

To jsem tedy zvědavá. Proč mě má ráda. Kdyby se mě někdo zeptal, proč mám ráda svého muže, dceru jednu či druhou, rodiče, ... co bych asi tak odpověděla? Napadla mě naprosto jednoduchá odpověď: A proč ne? Ale tak to paní učitelka asi taky nemyslela. A tak Johanka bude muset přemýšlet, proč mě vlastně má ráda. Vymyslela to. S pomocí své matky a mé dcery, která pro ni otázku paní učitelky přeložila jako: Co se ti na babičce líbí? A napsala – protože umí vyprávět hezké pohádky. Kdyby psala o druhé babičce, říkala, napsala by, protože je hodná, jeden děda si lásku taky zaslouží pro schopnost vyprávět, druhý proto, že je s ním sranda. Ach jo. Můj děda blahé paměti by byl s paní učitelkou hotový natotata. Říkával: Na blbou otázku, blbá odpověď.

A tak pár slov o lásce z knížky, která je vlastně celá o lásce.

„Když jsme byli děti, všichni nám říkali jednu velkou lež: Potřebujete být milováni. Dobrá, u dítěte je to v pořádku. O to se nemusíme přít. Ale když je vám čtyřiašedesát, jste pořád ještě dítě? Je vám 25 a pořád jste dítě? Je vám 18 a pořád jste dítě? A co vám říkají? Musíte být milováni. Musíte být úspěšní. Potřebujete, aby si vás lidé vážili. Potřebujete uznání. Potřebujete... Nesmysl. Ale všichni tomu věří.“

Já vám povím, co potřebujete. Máte jen jedinou potřebu, a tato informace vychází z mnoha, mnoha let přemýšlení – můžete si myslet, že se mýlím, jistě. Existuje jedna jediná potřeba, jen jedna citová potřeba, a tou je milovat. Milovat. Není žádná jiná potřeba.

„Chcete tím říct, že člověk nepotřebuje být milován?“

Počkat. Směl bych vědět, co máte na mysli, když říkáte ‚být milován‘? Máte na mysli to, že po vás někdo touží? Chvilku se u toho zastavím. O tom hovoříte? Potřebujete, aby po vás někdo toužil? O tom všichni mluví: ‚Nikdo po mě netouží.‘

Chcete, aby po vás někdo toužil, a chcete také nést všechny důsledky, včetně ovládnání a manipulace? To máte na mysli?

Potřebujete ocenění. Dobře. Teď mě sledujte, trochu vám to zdramatizuji, vnesu do toho trochu akce. Jakmile začnete chápat sami sebe, začnete chápat i ostatní lidi, a někdy je to zábavné. Potkáte starého známého a chcete mu udělat radost. ‚Ahoj Tome, no ty dnes vypadáš skvěle! Bože, jako bys byl alespoň o dvacet let mladší!‘ A šup! Tom je šťastný. ‚To tvoje poslední kázání bylo opravdu úžasné.‘ A Tom je nadšený. Mohli byste si ho omotat kolem prstu.

Možná jste to už někdy udělali. S takovými lidskými opičkami si můžete dělat, co chcete. Stačí jim říct, že je máte rádi, a přidat něco lichotivého. Za prvé budou nadšení, a za druhé vás budou milovat. Ale bude to jejich láska, opičí láska, že? Víte, jak vypadá opičí láska? Sledujte mě: ‚Bud’ na mě hodný a já na tebe budu také hodný. Když mi dáš, co chci, budu tě mít rád, ano? Když mi nedáš, co chci, nebudu tě mít rád.‘ A tohle má být láska?

Já tomu říkám dobrý obchod. To však najdete na tržišti, na Wall Street, že? A to má být láska? Nikdo to s námi nerozebere, nebo alespoň velmi málo lidí. Nikdy jsem nikoho neslyšel říkat: ‚Poslyšte, to, čemu říkáte láska, je jen výhodná koupě, je to výměna. Obchodní transakce.‘ Přečetl jsem knihy o manželství, které napsali různí nábožensky založení lidé. Zdá se, že o tom neměli ani tušení.

.....

Až přestanete záviset na druhých, až nebudete (citově) potřebovat lidi, až to poprvé zažijete, bude to děsivé, protože náhle budete sami. Nikoli opuštění, ale sami. Je to zvláštní pocit. Najednou pochopíte, čím jste vždycky byli, ale nikdy jste si to neuvědomovali. A najednou si uvědomíte, jak krásné je být sám, citově nikoho nepotřebovat... A poprvé si také uvědomíte, že dokážete milovat druhé lidi.

Nemusíte je uplácet, nemusíte je ovládat, nemusíte na ně udělat dojem. Nemusíte si je udobřovat. Konečně je můžete milovat. A poprvé v životě nemůžete mít pocit osamělosti. Už nemůžete být osamělí. Víte, co je to vlastně osamělost? Znamená to zoufale potřebovat lidi, až do té míry, že bez lidí je člověk nešťastný. Osamělost se nedá vyléčit společností jiných lidí. Osamělost se léčí spojením s realitou. Pochopím, že nepotřebujeme lidi. My je nepotřebujeme. Konečně si jejich společnosti můžete užívat, protože je nepotřebujete.“

(Anthony de Mello: „Čirá radost“, z kap. Jak lidi ovládat)

Dál opisovat nebudu. Celou knížku stejně neopíšu, ačkoli je útlá, a navíc – za přečtení (a nejen za přečtení) stojí celá. Tenhle úryvek je vytržen z kontextu a nutně tak ztrácí na své kráse i síle, což je škoda. Ale na druhou stranu, když vám dám přivonět k čerstvě upečené housce, třeba taky dostanete chuť na celou :-).

Co se dělo v Kině Měnin?

Ačkoliv jsou už dva týdny prostory kina bez návštěvníků, stěny ještě rezonují filmovými dialogy, hudbou a šepotem návštěvníků. Od začátku roku se toho v kině událo opravdu hodně.

Každý měsíc byl nabitý. Nejednalo se jen o páteční filmové projekce, ale i filmové kluby.

Stihli jsme tři večery plné skvělých artových filmů a energických koncertů po jejich skončení. Někdy nám to i tématicky vyšlo. Po ruském filmu Nemilovaní třeba zahrála lidové písně od Ruska až po Moravu na svou harmoniku Tereza Škrháková. A byla opravdu dobrá. Posledním snímkem ve filmovém klubu jsme vzdali hold nedávno zesnulému režisérovi Miloši Formanovi. Pustili jsme jeho prvotinu Černý Petr v restaurované verzi. Novinkou byla i odborná přednáška o jeho tvorbě a vůbec o celé generaci filmových umělců šedesátých let. Role přednášející se úspěšně zhostila studentka filmových věd Mirka Papežová. Po skončení zahrál melancholické písně Petr Foltýn, který už jednou ve filmovém klubu vystoupil se skupinou Sart.

Pro děti jsme připravili Filmový klub junior s tvořivou dílnou.

Také přednášky tvořily výraznou roli v programu. Nejprve jsme pozvali Václavu Havířovou. Přednáška „Norsko trochu jinak“ byla pojata interaktivně. Lidé se ptali paní Havířové, která v Norsku žila a často se tam vrací, na sociální poměry a podobná témata. Odpovídala téměř tři hodiny.

Další velkou akcí byla cestovatelská přednáška Dominiky Gawliczkové, cestovatelky, která projela na motorce mimo jiné i Austrálii s trabanty Dana Přibáně. Odvážná dívka procestovala na své minimotorce i Jižní Ameriku. A to zcela sama! Po téměř 10 měsících se vrátila a o své zážitky se podělila s návštěvníky našeho kina.

Poslední beseda byla v podání Českého rozhlasu Brno. Na pobídku místního spolku seniorů jsme pozvali pana Jaromíra Ostrého, ředitele rozhlasu a pana Jiřího Kokmotose. Svým pořadem „Jak se dělá rozhlas“ pobavili plný sál. Ačkoliv byla akce ve všední den, cestu do kina si našlo mnoho lidí. Pánové rozdávali brožurku „Babské rady“, o kterou byl velký zájem. Zastavilo se pro ni kolem 300 lidí.

Důležité však bylo to, že se lidem beseda líbila a pánové by se rádi zase někdy vrátili. Jelikož tuto prezentaci rozhlasu dělají v pracovní době, je možné, že to bude zase v týdně a v brzkých odpoledních hodinách.

Hudební část programu kina obstarali soubor Himbeere Brombeere, o kterém jsme se zmínili v minulém čísle zpravodaje, a skupina Bezestopy, která v polovině dubna pokřtila nové CD s názvem „Dneska se mně nechce vůbec nic“. Předskokanem vydařeného večera byla kapela Pchaa.

Mimo program kina se uskutečnily i divadelní performance pro místní školku a školu a dokonce přijel i kouzelník.

Zkrátka přes třicet odemknutí hlavních dveří kina pro naše milé diváky a posluchače.

Řekli jsme si, že přes prázdniny nabere novou energii, necháme odpočinout techniku. Ale to bychom nebyli my, abychom s něčím dalším novým nepřišli. Na konci prázdnin se můžete těšit na venkovní promítání v areálu za měnínskou sokolovnou. Program Letního kina Měnín najdete na zadní straně zpravodaje.

A ještě jeden bonbónek na vás čeká. V sobotu 3. listopadu završíme oslavy 70-ti let od první projekce velkým koncertem. Přijede Hradišťan & Jiří Pavlica.

Děkujeme za skvělou návštěvnost a v létě pod hvězdami nashledanou...

Marek Chudáček

Pohádkový potůček 2018

26. května 2018
sokolovna Měnin
a přilehlé okolí

Foto: Marek Čermák

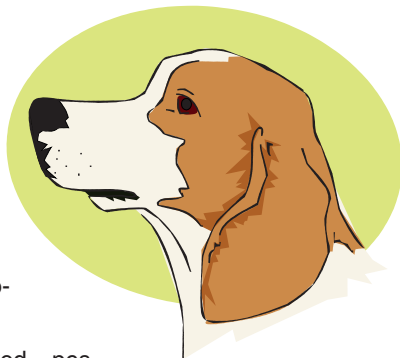

Psí etudy

Když pes potká psa

Jednou z nejčastějších zakázek, se kterou se u našich klientů setkáváme, je vyjždění jejich pejska na další psy. Často se nás klienti ptají, jak se mají zachovat, když potkají cizího psa a ten jejich se promění v nezvladatelného boha pomsty.

První na čem pracujeme, je vytváření vazby psovod – pes. Učíme je společný jazyk, který používají jak v běžných, tak i vyhrocených situacích. Nejprve se v klidu a později se zátěží ovladatelných pejsků učí na sebe vázat, pracovat se svými emocemi, zejména s nejistotou pánečku a přílišnou aktivitou psů. Skrze povegovou techniku přesvědčujeme psy, že když vidí cizího procházejícího psa, nemají se zajímat o něj, ale o svého člověka. Jinými slovy, poslouchat se má vždy a všude.

Z různých stran slyšíme, že se psi musí pouštět k sobě, aby se očuchali, tím se správně socializovali. Ano, socializace je klíčová, ovšem záleží, co si kdo pod tím představí. Já osobně ji vnímám jako cílený a řízený proces, se kterým jde však ruku v ruce budování vazby na vlastního člověka, obzvláště u psů, kteří již mají nějaké nežádoucí reakce. Pokud mám už dospělého psa, který je na další psy protivný, zařadím jej do smečky vyrovnaných psů, kteří respektují svého člověka a jeho pravidla a kde se učí fungovat, avšak rozhodně jej nepouštím ke každému kolemjdoucímu psovi.

I přesto, že naši psi jsou naučeni, aby v případě spatření cizího psa přišli automaticky za mnou, a je nepřipustné, aby si v mé přítomnosti vyjasňovali pozice nevhodným způsobem, použít je pouze k těm pánečkům a psům, které známe a u nichž jsme si jistí, že jsou dobrý tým. I přesto, že jim takto kamarády vybíráme, netrpí socializační deprivací. Mají dostatek kontaktů s mnoha jinými psy našich klientů, kteří velmi rychle pochopí, že u nás fungují určitá pravidla a ty musí respektovat. Naším klientům doporučuji, aby – pokud tuto možnost nemají – si našli někoho, kdo bude v přístupu k pejskovi na podobné vlně jako oni a u kterého si jsou jistí, že jeho pes je vyrovnaný a ovladatelný. A co se týče psů, které potkávají náhodně venku, ať ty spíše využívají jako možnost trénovat si vazbu svého psa na sebe a zklidňovat jejich emoce.

A jak tedy my s našimi psy při potkávání se s cizím psem a jeho pánem fungujeme? Dodržujeme několik pravidel:

1. Máme ovladatelné svoje vlastní psy

Znamená to, že máme skvěle zmáknuté dva povely: přivolání a odložení v sedu/lehu.

Přivolání je jeden z nejdůležitějších povelů a domnívám se, že bez něj by pes vůbec neměl na volno být. Znímám ten pocit, kdy se pes někam řítí a člověk jen bezradně křičí, protože ho prostě nemůže zastavit. Ten pocit naštvání a beznaděje nesnáším tak moc,

že přivolání je pro mě alfou a omegou fungování se psem. Je to i praktické ve chvíli, kdy si naši psi třeba hrají s jiným psem a já už potřebuji odejít – prostě jim jen řeknu a nemusím je nikde nahánět nebo čekat, až se vyblbnou.

Odložení v sedu/lehu je další velice praktický povel pro potkávání se s cizími psy. Zejména když se zjeví nějaký, který je zcela bez svého pána, jeho pán je daleko či mu nefunguje přivolání. V tu chvíli si dám naše psy do sedu či lehu, pokud jsou více rozrušení, stoupnu si před ně a příchozího pejska lehce vytlačuji tělem, aniž bych se ho fyzicky dotkla. Často k tomu ani nemusí dojít, vnímavějším psům stačí, že určitým způsobem stojím, a raději se k nám nepřiblíží. Klíčové v tomto případě však je, abych se mohla spolehnout, že naši psi budou držet odložení po celou dobu této akce, aby nevznikl chaos. Můžu tak kontrolovat a řešit pouze cizího psa a ne nepřehlednou hordu psů naráz.

Jaké to je, když nemám svého psa pod kontrolou a převezme ji někdo jiný, jsem si zažila před mnoha lety. S mým prvním psem jsme přivolání pilovali neskutečně dlouho, zejména proto, že jsem se na něm učila a dělala spoustu chyb. Jednou jsem s ním byla na procházce kolem veliké louky, po které v dálce šel člověk se smečkou psů. Byli tři a byla to nějaká velká plemena – pravděpodobně kavkazáci nebo podobní medvídci. Vzdalovali se od nás, když vtom jako když do Vincka střelí, rozběhl se k nim. Moje volání „ke mně“ samozřejmě tou dobou zrovna moc nefungovalo. V dálce jsem viděla, jak k nim doběhl, najednou zakňučel, otočil se a běžel zpátky jako šipka. Přiběhl ke mně a předsedl. Domnívám se, že ho ten člověk se smečkou prostě nakopl. I přesto, že jsem se cítila být dotčená tím, že se dotkl mého psa a tím vlastně i mě samotné, věděla jsem, že to bylo to nejlepší, co v tu chvíli mohl udělat. Vyřešil situaci rychle a efektně, před svými psy se projevil jako někdo, kdo má situaci pod kontrolou, a ještě mi přivolal mého psa zpátky. A upřímně, jsem moc ráda, že to vyřešil on a ne jeho psi, protože to už by Vincek zřejmě nerozhodil.

2. Náhubek je pro nás normální

Všimla jsem si, že hodně pánečků je proti náhubkům, já osobně jsem jejich velkým přítelem. Učím každého svého psa, že náhubek je normální věc, která se vždy nasadí, když se jde na procházku, a není třeba to nějak řešit. Je to stejné, jako když si obouvám boty. Také je to na těle něco nepřírozeného, nicméně pokaždé si je obuju a procházku mi to nezkaží. Podobně jako u x jiných věcí i o náhubku nesmlouvám, prostě nasadím a jdeme. A víte co? Ono to funguje. Pokud je pro vás náhubek normální, je normální i pro psa.

Naši psi chodí hodně na volno, a přestože vím, že nejsou nebezpeční pro své okolí, vnímám náhubek jako ohleduplný vůči kolemjdoucím lidem, zejména těm, kteří se psů bojí či mají malé děti. Zároveň se mi nejednou stalo, že se zčistajasna někde objevil cizí pes: vždy se může stát, že zrovna nejste v situaci, kterou můžete kontrolovat, a psi se rozhodnout poměřit, kdo má více síly. Rozhodně se mi nechce někomu platit veterinární péči, protože vím, že moji psi jsou pořád šelmy, i když mají spíše životní styl kavárenských povalečů. Domnívám se, že pokud by více psů nosilo náhubek, ubylo by potíží mezi psy a hlavně mezi lidmi.

---

3. Vždy už z dálky vnímám, jaký jsou pán a jeho pes tým

Když vidím před sebou psa a jeho pána, koukám nejen na to, jaké signály vysílá pes, ale také jaké signály vysílá jeho pán. Znervózní majitel a snaží se zavolat svého psa? Přivolává si jej a dává si jej k noze či připíná na vodítko? Snaží se nám vyhnout? V klídku si jde, zatímco jeho naježený pes se rozbíhá k nám, či dokonce lehá do trávy a chystá se lovit? Křičí na mě majitel „Nebojte se, on je hodnej, on si chce jen hrát!“? Nebo jsou oba v klidu, uvolnění, pes se často na svého pána otáčí, případně se k němu přiřadí?

V každém případě vždy, když vidím člověka s jeho psem, si své psy přivolám, dám si je k noze nebo do předsednutí a počkám, až druhý člověk projde. Tohle dělám s dostatečným předstihem, aby i druhý člověk měl možnost pochopit, že své psy k dalším psům nepouštím. Nezřídka se mi však stává, že druhý člověk tyto mé signály nevidí či je nechce vidět. V tom případě jej velice slušně usměrním slovy „nezlobte se, my se nekamarádíme“. Občas se dokonce stává, že moji psi sedí v povelu, a jak druhý páníček prochází se svým pejskem na vodítku, nechá se odtáhnout svým pejskem k zadkům našich psů. V tu chvíli jsem stále slušná, avšak trochu důraznější, stoupnu si před čumáček cizího psa a pánečkovi řeknu „prosím, nečuchat“. Případně mi totiž nefér, že ve chvíli, kdy moji psi musí držet povel, by je měl jiný očuchávat. Nehledě na to, že když cizí pes odtáhne svého pána tam, kam se mu zachce, mohu předpokládat, že páneček nemá situaci pod kontrolou ve chvíli, kdy se nic neděje, natožpak kdyby došlo k potížím.

4. Pokud chci pustit svého psa k jinému, vždy se zeptám jeho majitele

Ve chvíli, kdy se rozhodnu svého psa k jinému psovi pustit, vždy se jeho majitele zeptám, zda s tím souhlasí. Nikdy nemohu vědět, zda není daný pes ve specifickém výcviku, nemá zdravotní problém či není nesprávně socializován. Já osobně to prostě považuji za slušnost. Jedné naší klientce se pravidelně stává, že lidé k jejímu psovi své psy pouštějí (i přesto, že si vždy stoupne bokem, má ho na vodítku a dává ho do povelu) v domnění, že je to štěně. Přitom jejímu psovi jsou 4 roky a je velmi nekontaktní. Věřte nebo ne, je lepší komunikovat než se domnívat.

5. Nezlobím se na lidi, kteří nemají svého psa ovladatelného

Vždy se může stát, že se něco zvrtně. Druhým lidem však nedávám nevyžádané rady ohledně jejich psa, ani se s nimi nehádám. Víím, že se psy je to pomalu horší než s dětmi. Každý se domnívá, že zrovna jeho přístup je ten pravý, a zbytečně kvůli tomu dochází k nepříjemnostem. V první řadě si hledím svých psů a toho, aby byla daná situace co nejrychleji vyřešena.

Tak to jen pár slov k potkávání se s cizími psy. Rozhodně bych však nebyla ráda, kdyby vám tento článek vyzněl, jako že v žádném případě nedoporučujeme, aby se psi kontaktovali s dalšími pejsky. Pokud máte psa pohodáře a je to ve vašem naturelu, klidně jej nechte kamarádit. Nejde o to držet svého psa zkrátka a nepustit jej ke kámošům. Jde o to mít jej ovladatelného, navázaného na sebe, předcházet možným potížím a být ohleduplný k ostatním lidem a pejskům. A pak si můžete dopřát krásné a pohodové procházky, ať už se rozhodnete kamarádit se, nebo kamarády svým pejskům vybírat.

Kateřina Vaničková, www.vanickovi.com

MĚSTO BRNO TĚ POTŘEBUJE, STAŇ SE ŘIDIČEM MHD

DPMB
Dopravní podnik města Brna a.s.

DOPRAVNÍ PODNIK MĚSTA BRNA HLEDÁ ŘIDIČE
TROLEJBUSŮ   TRAMVAJÍ   AUTOBUSŮ

MÁŠ 21+ LET A ŘIDIČÁK ALESPŮN SKUPINY «B»?

pak ti nabízíme:

NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK až 100 000 Kč

NÁSTUPNÍ MZDU cca 30 000 Kč

**PŘÍPLATKY • BENEFITY • PLACENÉ PŘESČASY • 5 TÝDNŮ DOVOLENÉ
ŠALINKARTU PRO TEBE I TVOU RODINU**

** www.dpmb.cz   **543 171 222**   kariera@dpmb.cz**

VRANOVICKÉ RODINNÉ PEKAŘSTVÍ

KESI

Otevíráme pro Vás novou prodejnu s pečivem.

Jsme **rodinné pekařství KESI**, se sídlem ve Vranovicích u Pohořelic, které **klade důraz na tradiční ruční výrobu pečiva podle domácích receptur. Naše pečivo je vždy čerstvé a kvalitní, bez konzervantů a nerozpékané.**

**Těšíme se na Vás od září 2018
v prodejním stánku před pohostinstvím Bílý beránek.**

Široká nabídka čerstvého domácího pečiva - listového, smaženého, pšenično-žitného, jemného pšeničného i běžného pšeničného, šesti druhů chleba, sezónní výrobky - mazance, vánočky, frgály apod.

2× denně čerstvé pečivo

Prodejní doba: Po-Pá 6:00 -16:30 hod.
So 7:00 -10:00 hod.

Přijmeme prodavačku. Práce je vhodná pro aktivní seniorky a ženy na mateřské dovolené. Informace na telefonu 724 325 455.

Informační „kanály“ Obce Měnin

Zajímá vás, co se dělo v naší obci, co se připravuje? Vše najdete na třech informačních kanálech obce:

WEBOVÉ STRÁNKY

www.menin.cz

Web obce nabízí tyto záložky:

- Úvodní strana – aktuální informace z obce
- Obecní úřad – veškeré kontaktní údaje obecního úřadu a úřední zprávy
- Obec, kultura, sport a volný čas
- Služby a firmy
- Fotogalerie
- Napište nám své dotazy, náměty a připomínky
- Diskuzní fóra

FACEBOOK

https://www.facebook.com/menin.brnovenkov/?ref=aymt_homepage_panel

MOBILNÍ ROZHLAS

K využívání této služby je třeba se zaregistrovat a vlastnit chytrý telefon. Při registraci vyplníte vaše telefonní číslo a e-mail. Následně budete ZDARMA dostávat:

- **SMS zprávy**
- **hlasové zprávy**
- **e-mail**
- **zprávy do aplikace**

Registrujte se na **menin.mobilnirozhlas.cz** nebo odevzdáním registračního ústřížku na obecním úřadě.

Letní kino Měnín

areál za měnínskou sokolovnou

Tři billboardy kousek za Ebbingem

středa 22. 8. 2018 ve 21.00

drama / krimi

Velká Británie / USA, 2017, 115 min

Tátova volha

pátek 24. 8. 2018 ve 21.00

komedie / drama

Česko, 2018, 90 min

Coco

sobota 25. 8. 2018 ve 21.00

animovaný / rodinný

USA, 2017, 105 min

Změna programu vyhrazena
Časy začátků jsou orientační
V případě špatného počasí
se nepromítá

www.kinomenin.cz
[facebook/Kino Měnín](https://www.facebook.com/Kino-Menin)
info: 733 737 867
info@kinomenin.cz

**Hledáme bydlení:
dům se zahrádkou případně byt s balkonem
do 30 km od Brna**

Tel.: 732 907 439